

Megyei KISZ-delegáció utazott az NDK-ba

Az NDK ifjúsági szervezete, az FDJ Halle megyei bizottságának meghívására háromtagú KISZ-delegáció utazott Halleba megyékből Szógi Bélának, a KISZ KB tagjának, a KISZ Csongrád megyei bizottsága első titkárnak vezetésével. A delegáció tagjai március 2-től 9-ig tartózkodnak az NDK-ban, részt vesznek az FDJ megalakulásának 25. évfordulójának ünnepségein és a két megye ifjúsági szervezete testvéri kapcsolatának erősítéséről tárgyalnak.

Minőség- hibásként árulható csizmák

A vásárlói reklamációk és az üzlethálózati ellenőrzések alapján a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet megállapította, hogy a Minőség Cipőgyár ártajta, kombinált felsőrészű, gumitalpú, ragasztott eljárással készült női csizmája nem felel meg a szabvány előírásainak. A kifogásolt csizmák a használati követelményeket csak kevéssé elégítik ki, egybeként között kéregbélésük ragasztása rossz, a talp felerősítése gyenge.

A megállapított hibák valamennyi gyártott tételre jellemzőek. Ezért a kifogásolt csizmák értékesítését a KERMI — a Belkereskedelmi Minisztérium érvényes rendelete alapján — kizárólag minőséghibás áruként, a fogyasztói ár 70 százalékos mérséklésével engedélyezte.

Hullámtörés könnyűzenében

Egyebek között a kétévenkénti salgótarjáni amatőr-fesztiválok teremtenek alkalmat, hogy fölbecsüljük a szórakozó fiatalok zenei ízlését. Mit hallgatnak szívesen szabad óráikban, mely muzsika hullámhosszára állítják a táskarádiót, váltanak belépőjegyet, merre tájékozódnak, honnan szerzik meglegelőn friss, részletező információkat a könyvnyüzene piacán. Persze az immár ötödikben kiírt salgótarjáni seregszemlét nem hirdetik gitárfesztiválnak, nem is hirdették kifejezetten soha — bár az évtizedes gyakorlat szerint a beat könnyörtelenül lezörzotta az egyéb hagyományos tánczenei vagy dzsesszes kategóriákat. Most, amikor tarjáni fanfárhívásra országsszerte selejtezőket rendeznek, s a hét végén két napra a szervező megyei és városi KISZ-bizottság Hódmezővásárhelyen és Szegeden szolgáltatta közönség és zsűri elé a babérokat pályázó helyi együtteseket szolistákat, most ennek a két átmuszikált napnak (jogosan hihetjük) több figyelmet szentelnek, és a minőség mozzanata, örvendős tanulsága maradt mint az eddigi fesztiválszelejtezőknek összesen.

Megszelídült a beat hajdan heves újhulláma. Leccsendesedett odafönt, a pódiumon — szerényebb, véleményezőbbé, diszkréttebbé vált fogadtatása lent, a közönség soraiban. Már nincs siker csak sokkoló dobpergés, felzúgás, szelmelekkel, szegényes fantáziával, elemi hangszerismerettel; hangzáskultúra, kompozíciós készség, kezdeményezés nélkül. A régóta kiélt játszott sablonkártyákat visszadobja a publikum. El-

mosódtak a beat szabvány-határai: a megfáradt gitárgorgona-dob összeállításokba beleszoknak a fűvös hangszerek, a monoton összhangzattani meneteket merészebb színek, hangnemi fordulatok, érdekes hatások dekorálják. Kezdenek odafigyelni elfelejtett stílusokra, ami a legörvendesebb: a fiatal közönség visszafogadta a dzsesszmuzsikát. Egy-egy sikerültebb improvizációt spontán felszakadó taphullám fogadott.

A vásárhelyi Petőfi művelődési házban két-két helyi és szentesi zenekart, a szegedi vasútforgalmi technikumban hat szegedi együttest hallgattunk végig — amott két énekes szolistát, emitt egyetlen pol-beat duót. A verseny feltételei képtelen lehetőséget biztosítottak a résztvevőknek, lényegében csak negyedórás műsoridőt és annyi szabvány meg, hogy az énekes számokat magyarul adják elő. Vátsárhelyi tapasztalata: a hagyományos és beatkategorikában egyaránt pályázók nem értik, nem érzik még a stíluskülönbségeket — amihez a szegedi selejtező annyi tanúságot azért hoztatott, hogy a kijelölt kategóriák sem a legserényesebbek. A következő versenyek feltételeit valószínűleg úgy kell majd módosítani, hogy nem műfajskatulyák, inkább az elhangzott produkciók jelentését a minőség meg, Az áprilisi fesztiválig meg márciusban területi elődöntőket rendeznek, a hétvégi selejtezőkön tehát csak arról határoztak, mely együttesek utazhatnak a kecskeméti elődöntőre. A verseny érdekessége, hogy dzsesszkategóriában három szegedi együttes is aranyfokozatot kapott: a Molnár

Gyula vezette Dixieland, Szaniszló János triója és a Vági László irányításával újszerű hangvételű, remek soul- és blues-zenét játszó Angyalok. Hagyományos tánczenében a szentesi Meteor-zenekar, énekesük: Fekete Imre, a mérsékelt színvonalú beatmezőnyből pedig minimális előnnyel a szegedi Mák-együttes nyert aranyminősítést — és részvételi jogot a következő fordulóra. A vásárhelyi Piramis és Lido ezüst, a szentesi Mandiner bronz fokozatot, a szegedi Memphis ezüst, a Ciklon és a Bécs-térség pol-beat kettős bronz fokozatot kapott. A pergő ritmusban, ügyesen rendezett kétnapos könnyűzenei bemutató közönségsikerét Vass István Zoltán rádióriporter szellemes konferansza tette teljessé.

Nikolényi István

Ságváristák francia-estje

A Ságvári Endre gyakorló gimnázium és a Ságvári gyakorló általános francia-tagozatos tanulói szombat este az egyetlen aulájában mutatták be francia nyelvű műsorukat Századok hangja címmel. Az előadótérmet zsűfőlásig megtöltött közönség soraiban ott láttuk M. Dumontet-t, a budapesti francia követtség kulturális attaséját és feleségét, akik nagy elismeréssel nyilatkoztak a kis- és nagydiákok szép francia kiejtéséről, szövegmondásáról és ügyes játékáról.

A Kovács Béla tanár által összefogott rendezőgárda, a két iskola franciaszakos tanárai — Gyémánt Ivánné, dr. Nagy László, dr. Nemes Gábor és Tátrai Barna — sikerrel mutatták be a közel tízezeres nyelvoktatás teljes termését, hiszen a kis kezdő harmadikosok épp úgy színpadra léptek, mint a gimnazisták, sőt néhány volt tagozatos egyetemist is. A diák korosztályoknak éppen ez a széles mezőny tette a műsort még érdekesebbé és vonzóbbá, amelyben a francia irodalom leghaladóbb műveinek szemelvényei hangzottak fel — a Róka-regénytől Aragonig — a lelkes szereplők ajkán. Szinte lehetetlen névszerint kiemelni a nagyszámú diák szereplőgárdából a legjobbakat, mert valamennyien jelesek érdemelnék a színészi karnagynak vendégszereplése és Szécsi József karvezető tanár közre-

Kilencvenéves a Magyar Távirati Iroda

Az MTI jelenti:

Kilencvenéves lesz március 3-án a sajtóvilág egyik legrégebbi európai hírközpontja: az MTI — a Magyar Távirati Iroda. Alapítója a hajdani országgyűlési gyorsíró iroda két munkatársa volt: Maszák Hugó és Egyes Géza. Az első időkben kapcsolatot teremtettek az egykori híres sajtóügyi-nökségekkel, köztük a londoni Reuterrel (itt egyébként mindmáig őrzik az 1881-ben kötött szerződés eredeti példányát), a párizsi Havas, a berlini Wolff, a római Stefani és a bécsi Korr-Bureau hírszolgálati centrummal.

Jelenleg a nemzetközi sajtó mintegy 40 hírügynökségtől naponta több mint 30 ezer sor jelentést, híryangot, tudósítást küldenek a Naphegyen működő MTI-be, ahonnan a hazai tudósítókkal együtt — nonstop szerkesztéssel — percről

percre ontják az anyagot a telexgépek az újságokhoz, a rádióhoz, a tv-szerkesztőséghez és a világ minden tájára.

Az újságírói gárdához több mint 230-an tartoznak: a budapesti eseményekre rendszeresen kijáró munkatársakon kívül 15 külföldi tudósító — ők Moszkvából, Varsóból, Prágából, Berlinből, Bukarestből, Belgrádból, Szófiából, Londonból, Párizsból, Bonnól, Rómából, Washingtonból, Kairóból, Pekingből és Tanzániából küldik jelentéseiket — mintegy 40 fotóriporter, továbbá a megyeszékhelyeken dolgozó 32 munkatárs. Saját híradásain kívül a világsajtó 400 újságját és folyóiratát kíséri figyelemmel és dolgozza fel az MTI.

A központ „lelke” a legkorszerűbb formában kialakított, 400 négyzetméter alapterületű nagytér. A szó szoros értelmében együtt van itt minden: kartávolságnyra egymástól a szerkesztők, a szüntelenül kopogó távgepirok, a világvárosokból befutó telexvonalak, a hazai tudósítók, a sportriporterek, a sok nyelven beszélő fordítógárda. Klímaberendezés temperálja a levegőt, fénnyelzessel működnek a telefonkészülékek, a fülhallgatóval dolgozó gépi-íróknál csöpstán jutnak el az anyagok a rovatvezetőkhoz, az ügyeleti szerkesztőkhez, s onnan az adótelexgépekhez. Sürgős tudósításokat — az események perceiben — egyenesen telexgéppel diktálnak telefonon a tudósítók, s így a sajtó vérkeringése szinkronban lehet az élet ritmusával.

Dr. Török László

Hangos irodalmi újság

A Szépirodalmi Figyelő, a legnagyobb magyar könyvkiadó, a Szépirodalmi hangos újságja, melynek új számával tegnap, hétfőn este a Bartók Béla művelődési házban találkoztunk, ötvenes. Ezalatt Szegeden is többször volt alkalmunk élvezni a szokatlan műfajú és hangulatú, szépirodalmat, értekezést, riportot egybefogó irodalmi esteknek különös varázsát. Ezt a varázst hordozta-képviselte a tegnapi est is, nemcsak műfaji sokarcúságával, közreműködőinek rangjával és tekintélyével, hanem néhány szegedi érdekességgel is.

Ilyen szegedi érdekességgel kezdődött a műsor, Baróti Dezős irodalomtörténész Radnóti Miklós úgynevezett Eaton Darr strófiát mutatott be. Az angol hangzású név a valóságban — visszafelé olvasva — a költő neve, s Radnóti ezekben a verseiben az abszurd, a groteszk játékosságával fejezi ki azt a tiltakozást a megboltyult világ ellen — 1941–43 között születtek ezek a versek —, amely egész költészetének alapja. S hogy ez tényleg nem akármilyen bemutató volt, arról csak annyit: a verseket Mensáros László olvasta fel.

Nem kevésbé volt izgalmas a második műsorblokk,

Domokos Mátyás főszerkesztő beszélgetése Borsos Miklós európai híri szobrászművésszel a könyvillusztrációk műhelytitkairól. Arról, amire — mint Borsos Miklós kifejtette — a könyvnek a műnek, legyen az akár vers vagy próza, semmi szüksége nincs, mert nem szorul mankóra, kiegészítésre, de az embernek, az olvasónak igen is szükséges van.

A műsor harmadik nagyobb blokkjában Réz Pál irodalomtörténész Saint Simon herceg emlékiratairól beszélt; az illusztrációt Benkő Gyula olvasta fel hozzá.

Elhangzott ezenkívül két monológ Illyés Gyula Tiszák című drámájából, amelyet először a pécsi színház mutatott be az est színvonalára jellemzően annak a színésznek az előadásában, aki ennek az ósmutatótnak egyik főszerepét, játszott, Bánffy Györgyben. Bozóky István Santa Ferenc Nácik című novelláját olvasta fel, ahogyan az írás kívánta: precíz kiméletlenséggel. Káldi Nóra fiatal szegedi költő Veress Miklós műveiből szavalt. Orbán Tibor Babits Eratójából, Gordon Zsuzsa Déry Tibor fiatalkori verseiből mutatott be részleteket, s végül Ilsvay Katalin magas hévvel Pimas a második műsorblokk,

Új művek a Műcsarnokban

A képzőművész-szövetség rendezésében szombaton délután nagyszabású kiállítás nyílt a budapesti Műcsarnokban. A mintegy 200 művész által készített 500 alkotás a szövetség megalakulása óta elért eredményeket dokumentálja. Így az érdeklődők együtt láthatják a hagyományosabb szellemben fogant munkákat azokkal a képpekkel, szobrakkal, grafikákkal, amelyek az újabb

stílusirányzatokat képviselik. Érdekessége a három héten át nyitva tartó bemutatónak, hogy azon több szegedi képzőművész alkotása is szerepel. Így a festők közül egy-egy művével szerepel Erdélyi Mihály, Novák András, Pinter József, Zoltánfi István, Vince András; Tóth Sándor szobrászművész pedig egy női portróját, illetve néhány érmét állította ki.

Egy év alatt:

Csaknem félmilliárddal nőtt a gyógyszerfogyasztás

Tájékoztatás a gyógyszerek ésszerű felhasználásáról

A hazai gyógyszerfogyasztás az elmúlt évben ismét emelkedett, mintegy 14 százalékkal haladta meg az előző évit.

Az 1969. évi 3976 millió forinttal szemben 1970-ben 4449 millió forintot tett ki a felhasznált gyógyszerek értéke. A növekedés tehát csaknem félmilliárdos.

A gyógyszerfelhasználás szintje, magas mértéke, általában a lakosság egészségügyi kulturáltságát és elálatottságát, növekvő igényeit, életstílusát jelzi, egyben tehát pozitívum. Ha azonban egyes fontos gyógyszer-csoportok forgalmát nézzük, korántsem jutunk ilyen egyértelmű következtetésre. mondta a „gyógyszermerleget” értékelve Lázár Jenő, az Egészségügyi Minisztérium gyógyszerészeti főosztályának vezetője.

Az 1970. év gyógyszer-forgalmának forintértékben kifejezett 22 százalékat antibiotikumok tették ki. Amennyire fontos, hogy minden rászoruló beteg megkapja a sok esetben mással nem pótolható, nagy hatású, korszerű antibiotikus kezelést, annyira felesleges és káros túlzásokhoz vezet egy sajnós, ha lakosság széles körében elterjedt tévhit. Az antibiotikumokat egész sor olyan betegségtől való gyors és könnyű megszabadulásra is fel szeretnék használni, amelyek ellen egyszerűen nem is hatásosak. Így például a közönséges nátha, vagy az influenza antibiotikummal nem gyógyítható, sem meg nem előzhető. A beteg sokszor valósággal követeli az orvostól, hogy antibiotikumot (például Vegacillint,

Tetrant) írjon fel, holott hatásosabbak lennének a szalicil-készítmények, lázcsillapítók, komplikáltabb esetekben, például szulfonamidok (Triaseptyl stb.). Ilyenkor az antibiotikumok használata nemhogy segítene, hanem egyenesen ártalmas lehet. A kórokozók ugyanis mind több antibiotikumot szoknak meg és nagyszámmal alakulnak ki az antibiotikumoknak ellenálló, rezisztens törzsek.

Világjelenség — és ez alól, sajnos, a magyar közönség sem kivétel — a nyugtatók és fájdalomcsillapítók egyre növekvő, a szükségeset jóval meghaladó fogyasztása. Megfelelő zünk arról, hogy a gyógyszer nemcsak gyógyíthat, hanem komoly egészségkárosodást is okozhat. Ezért ma már az Egészségügyi Világszervezet is kiterjedt felvilágosító tevékenységet folytat a túlzott és indokolatlan gyógyszeresedés ellen.

1970-ben a vitaminok forgalma 300 millió forintot tett ki. A nagy mértékű vitaminfogyasztás már csak azért sem indokolt, mert háznak élelmiszer-ellátási viszonyai lehetővé teszik, hogy szervezeteink bőségen ellássuk természetes vitaminokkal.

Végül néhány szót az úgynevezett házipatikákról. Ésszerű korlátok között hasznos, ha egy-két egyszerű, alapvető gyógyszer és főleg kötszer van otthon. Helytelen a megmaradt gyógyszerek tárolása azon az alapon, hogy „hátha, valamikor még jó lesz”. A gyógyszerek korántsem tarthatók el korlátlan ideig. Jó, ha

vényírásokról tájékoztatjuk az orvost arról, hogy milyen gyógyszerünk van otthon, és mióta. Sohase feledkezzünk meg arról, hogy még a legközismertebb, egyszerű gyógyszerek is veszélyeztetik gyermekeink életét, ezért olyan helyen és biztosan elzárva tartsuk őket, hogy a gyerekek semmiféleképpen se férhessenek hozzájuk. És még egy tanács: akkor óvjuk egészségünket, ha házipatikánk „kincseit” is csak orvosi vélemények alapján vesszük be. (MTI)

Vinkler László kamaratárlata

Munkásságának utóbbi tíz esztendejéről ad számot Vinkler László festőművész, főiskolai tanár azon a kamaratárlaton, amely tegnap, hétfőn este nyílt meg a Sajtóház klubjában.

A Művészklub harmincadik rendezvényének keretében átadott kiállítás ügyes válogatásban reprezentálja az európai irányzatokat jól ismerő és azokat sokoldalúan felhasználó művész munkásságát. Így egyszerre láthatók a klasszicizmus, valamint a szurrealizmus jegyében készült képek azokkal a táblákkal, amelyek e két — látszólag ellentétes — irányzat szintézisét mutatják.

A. L.